

OHNISKO

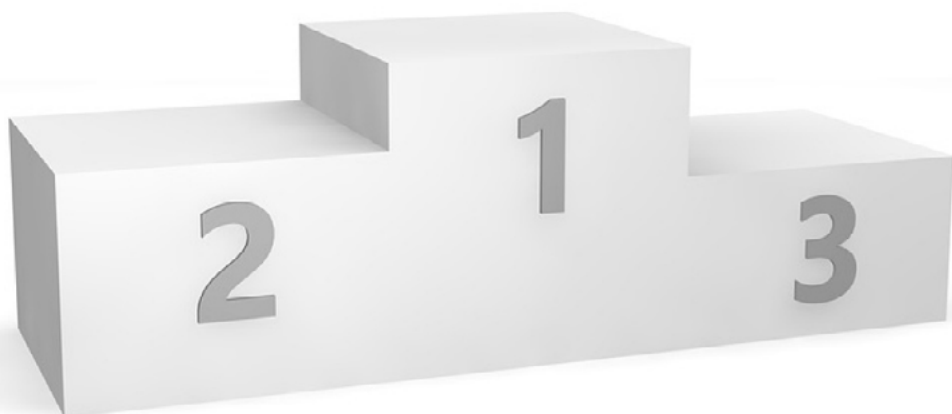
Počítame s vami...

SLOVO KAZATEĽA
Hľadaj pokoj a usiluj sa oň!

SPRÁVY ZO ZBOROV
Bratislava, Slavkovce, Gerlachov, Trnava

ZAMYSLENIE
Bohatý rok

TÉMA
Priority ECM

Hľadaj pokoj a usiluj sa oň!

Milí súrodenci v Pánovi, milí čitatelia Ohniska,

ešte stále stojíme na začiatku roka 2019 a tak, ako je u nás v zbore dobrým zvykom, práve na Nový rok máme možnosť vybrať si verš z Biblie: heslo, ktoré by nás malo sprevádzať počas roka a byť tým oporným Slovom, ktoré nás uisťuje o Božej láske, ale aj nabáda do práce. A práve takýmto heslom pre náš zbor sa stalo Slovo zo Žalmu 34, 15b: „Hľadaj pokoj a usiluj sa oň!“ Je to naozaj úžasná výzva, ktorá nás volá do pokoja. A nielen volá, ale priam prikazuje, aby sme sa usilovali tvoriť pokoj. Čo však znamená *usilovať sa o pokoj*? Do čoho nás nabáda sloveso *usilovať sa*? Mohli by sme použiť aj iné slovné spojenia, ako napríklad: žeň sa za pokojom, nasleduj pokoj, nedopraj si oddych, kým pokoj nenájdeš. *Usilovať sa o pokoj* teda predovšetkým znamená: neúnavne *hľadať pokoj* dovtedy, kým ho nenájdeme.

Druhé slovo, ktoré z tohto verša znie, je *pokoj*. Každý z nás má svoju predstavu o pokoji. Pokoj môže znamenať mier; stav bez vojny. I samotný židovský pozdrav šálóm sa dá takto preložiť. No znamená tiež pokoj a požehnanie. Šálóm znamená aj ideálny stav pre život, kde je zahrnuté omnoho viac, ako je absencia vojny. V tomto výraze nachádzame zdravie, poriadok, harmóniu, spokojnosť. Mohli by sme povedať, že pokoj znamená

stav dokonalosti. Biblia tento stav dokonalého pokoja opisuje pri stvorení človeka, do času, pokiaľ človek neupadol do hriechu. Preto pokoj môžeme označiť ako znovu nájdený mier, zmierenie Boha s človekom. Právý pokoj je výsledkom a znamením zásahu Boha do ľudských dejín, a tým je spása. My ju dosahujeme jedine a skrze Pána Ježiša Krista. On sa stal víťazom nad zlom a satanom, nad smrťou; to je podstata spásy, a tým aj pokoja. Toto víťazstvo sa naplno prejavilo v Jeho vzkriesení. Ak uvažujeme o pokoji, tak nezbúdajme na to, že všeobecný mier bude nastolený až pri druhom príchode Pána Ježiša Krista. Ako však prinášať pokoj už tu a teraz? Tvoríme cirkev, stali sme sa nasledovníkmi Krista, preto by sme mali byť znamením mieru, prekonávania rozdielov, nositeľmi pokoja.

Keď Pán Ježiš niekomu povedal „Chod' v pokoji!“ (Mk 5,34) alebo „Pokoj vám!“ (Lk 24,36), bol to viac ako obvyklý pozdrav. On v tomto pozdrave daroval spásu a všetko, čo s ňou súvisí. Dar, ktorý vydobyl svojou smrťou a zmŕtvychvstaním. A takto aj náš pozdrav a pranie *Pokoj vám!*, ak ho vypovieme zo srdca, je tým najlepším a najväčším práním, ktoré môžeme vysloviť.

Prajem vám, aby ste pokoj nielen hľadali, ale ho aj nachádzali. Aby ste sa o pokoj usilovali, zápasili, kým ho nedosiahnete. Prajem vám všetkým Boží pokoj. Amen.

Štefánia Sklenarová

Pokoj vám!

Hudba a slovo ako súčasť posolstva

V nedeľu 9. decembra 2018 sa v našej modlitebni konal tradičný adventný benefičný koncert, na ktorý okrem domácich viery prišli aj ľudia z iných cirkevných zborov a spoločenstiev. Okrem zvonkohier, piesní a básne zaznelo adventné posolstvo, že narodený Spasiteľ sveta nemá byť len každoročnou historickou spomienkou, ale neustálym uvedením si, že „tento“ Mesiáš prichádza preto, aby mohol na naše pozvanie vstúpiť do našich srdiec, byť súčasťou našich životov a mohol nás premie-

ňať mocou svojho Ducha na znak svedectva Jeho božskej moci. V rámci koncertu bola vykonaná finančná zbierka, ktorou sme podporili rómsku misiu vo farnosti ECM Slavkovce. Ďakujeme všetkým darcom a predovšetkým trojjedinému Pánu Bohu za Jeho požehnanie, ktoré sme všetci prijali prostredníctvom hudby a slova, ktoré bolo neoddeliteľnou súčasťou radostného posolstva o Božej láske k človeku.

Ivan Lukáč, Bratislava-Staré Mesto

Spoločne v Slavkovciach

Vďaka Pánovi za ľud, ktorý má túžbu počúvať a prijímať slovo Pánovo. V nedeľu 30. decembra 2018 sme mali spoločnú bohoslužbu v našom zbore v Slavkovciach. Pre našich bratov a sestry z Kráľovského Chlmca sme objednali autobus a z Drahňova sme ľudí priviezli autami. Božím Slovom nám poslužil náš superintendent Števo Rendoš. Deťom sme rozdali vianočné balíčky. Som vďačná Pánovi za požehnaný čas aj za ľudí, ktorých si povoláva Ježiš Kristus v Kráľovskom Chlmcu a v Drahňove, kde chodíme slúžiť. Pán si ich vybral a chce ich meniť a formovať. To, čo je nemožné u ľudí, u Boha je možné všetko. Vďaka Ti, Pane, že Tvoje slovo môže byť hlásané na záchranu ľudských srdiec. Nech sa dostane spasenie do každého domu ako do domu Zachea.

Jarmila Nagyová

Vianoce v Gerlachove

Aj v minulom roku si naše deti z Gerlachova nacvičili vianočný program, na ktorom zazneli piesne a básne, aby nám poslucháčom pripomenuli udalosti, ktoré sa stali v Betleheme pred vyše 2000 rokmi. Som vďačná Bohu za deti, že vnímajú pravý význam týchto sviatkov a že začínajú rozumieť zvesti evanjelia. Prosím, modlite sa s nami za všetky deti, s ktorými sme v kontakte; aby sa raz rozhodli úprimne nasledovať Krista.

Ľuboslav Sirkovský

BOHATÝ ROK

Uplynulý rok 2018 bol veľmi pestrý a bohatý na akcie a aj na zmeny. V Bratislave sa konali tri veľké akcie. V máji, dva dni pred Výročnou konferenciou, konalo sa stretnutie superintendentov z Európy (foto vpravo hore) a na jeseň stretnutie misijných koordinátorov (foto vľavo). Prišlo k zmene vedenia v slovenskej ECM, k výmene superintendentov. Na Výročnej konferencii sme poďakovali bratovi Pavlovi Procházskovi za jeho službu a uvítali nového brata Štefana Rendoša. Pre farnosť Michalovce biskup vymenoval kazateľku Svetlanu Kõmives Francisti. Michalovce dostali k farnosti aj prácu v Kráľovskom Chlmci a farnosť Slavkovce, kde slúži kazateľka Jarmila Nagyová, dostala zbor Veľké Kapušany.

Na Výročnej konferencii riaditeľa Inštitútu vzdelávania ECM Ivana Procházková a Pavel Procházka odovzdali diplomy niektorým prítomným absolventom modulu B, kurzu pre laikov. Zo slovenskej oblasti osvedčenie dostali sestry Elena Tagajová a Milena Belková. Výročná konferencia umožňuje kazateľom a delegátom (laickým členom) poznať širšie

zastúpenie Božieho ľudu, než je v ich domovskom zbere. Je to možnosť stretnúť sa, zoznámiť a spolupracovať s ľuďmi z rôzne veľkých zborov, s ľuďmi s rôznymi životnými skúsenosťami rôzne spoločensky postavených.

Ľudia rôzneho veku sa stretli aj na Letnom byte stanovákov v Račkovej doline, kde generácie spolu oslavovali Boha, vzájomne si slúžili a obohacovali sa skúsenosťami, ale aj svojou prítomnosťou. Na jeseň sa konala vikendovka pre mládež na tému *koinónia* (spoločenstvo) a po nej stretnutie staršovstiev a pracovníkov cirkvi. Témou na stretnutí staršovstiev boli *priority našej cirkvi*. Jednou z troch priorít je aj spolupráca zborov. Niektoré naše zbory sú si blízke vzdialenosťou či formou bohoslužby, iné sú od seba vzdialené a majú možno trochu iné prejavy oslavovania Boha.

Nemali by sme sa dívať na iný zbor „zhora“ len preto, že je iný ako náš. Sestra Anka Páliková-Kunčáková na stretnutí staršovstiev a pracovníkov hovorila, že nikdy nepočula, aby sa zbory v Srbsku ohovárali. Ak sa nemôžeme pre vzdialenosť stretnúť a vidieť, môžeme iným spôsobom prejavovať obojstranný záujem, pretože sme Božia rodina. *Jednota v rozmanitosti* bola témou aj tohtoročného Aliančného modlitebného týždňa (AMOT-u). Rozmanitosť a pestrosť môže byť obohacujúca. Návštevou iného zboru máme príležitosť zažiť rôzne bohoslužobné štýly a tradície, počuť rôzne hudobné zoskupenia a kazateľov, a skrze to všetko poznať nové možnosti, ako oslavovať Boha. Už ste sa radovali z pestrosti ECM?

Na jeseň 2018 som mala možnosť byť viackrát v našich zboroch v Dolnom Kubíne a v Gerlachove, stretnúť súrodencov metodistov, niektorých lepšie spoznať, byť spoločne v novej službe, napr. cez Fusion – hudobný projekt pre mladých v Kubíne. Nie všetci členovia cirkvi majú možnosť cestovať, preto sa snažíme priniesť z takýchto ciest správy s fotkami, aby ste aspoň

cez Ohnisko mohli „navštíviť“ niektoré naše zbory. V jednom zbere našej cirkvi som bola prvýkrát, a to v Mikulove, kde som stretla aj známych Slovákov: Vladka Lehotského, Ingrid Hrubú a ešte jednu sestru z Liptova, ktorej meno som zabudla. Viem len, že má synčeka Kevina ☺, ktorý ma s deťmi kazateľa sprevádzal v nedeľu poobede na rýchlej prehliadke mestom.

Je obohacujúce ísť aj do iných cirkví. S otcom a bratrancom sme boli v októbri pozvaní slúžiť do ECAV a do AC v Oldřichoviciach (severná Morava). V evanjelickej cirkvi a. v. sme slúžili na stretnutí seniorov, ktorých bolo asi 90. Ukázali nám miestnosť vedľa kostola, ktorou rozšíria priestory, lebo ich pribúda. Majú veľa detí a mladých. V zbere AC bolo tiež veľa ľudí rôzneho veku. Aj oni pristavili priestory; mali v nich prednášky, na ktoré pozývajú neveriacich. Miestnosť chcú aj prenajímať, a takto byť k dispozícii iným.

A koncom novembra sme boli v CB v Trenčíne. Kazateľom je tu Gabriel Gajdoš, manžel Anky Gajdošovej, ktorá preložila najnovšiu knižku o Johnovi Wesley. Aj tu sme sa cítili veľmi dobre. Na všetkých miestach (Mikulov, Oldřichovice, Trenčín) sme boli privítaní nielen kazateľom a službou pri dverách, ale aj ďalšími ľuďmi. Niektorí nás prišli pozdraviť po skončení bohoslužby. Pozerala som aj zborové nástenky. Boli rôzne, zaujímavé, a všade bolo vidieť záujem zborov aj smerom von. Piesne sme počuli väčšinou známe, v Apoštolskej cirkvi zaspievali dokonca aj slovenskú pieseň. To bolo milé. Boli sme doma, v rodine. A tá Božia rodina je naozaj rôzna a veľká.

Aliančný modlitebný týždeň (AMOT) nám pripomenul, že „každý, kto verí v Krista ako Pána

a Spasiteľa, je Božie dieťa. Máme toho istého Otca, patríme do tej istej rodiny. Súrodenci vyzerajú podobne. Viera, ktorú praktikujeme, je prevzatá z Biblie, Božieho slova. Všetci sa snažíme nasledovať príklad Krista a apoštolov. Spôsob, akým sa správame v živote, odráža sa v knihe, ktorú všetci nasledujeme. Prosíme, aby cirkev po celom svete rozpoznala skutočnú jednotu, ktorá spočíva v našom Pánovi a Spasiteľovi Ježišovi Kristovi.“

Keď sa pozriem naspäť, zisťujem, že som vlastne prežila tohtoročný AMOT na tému *jednota v rozmanitosti* v predstihu už na jeseň v navštívených zboroch. Som vďačná Bohu, že mi dal možnosť navštíviť toľko miest a tiež zdravie, aby som mohla slúžiť spevom a svedectvom na všetkých spomenutých miestach. Milí čitatelia, verím, že sa potešíte správam, článkom a fotkám aj v tomto čísle Ohniska. A že tiež uvítate novinky, ktoré sme pripravili: Budeme uverejňovať biblické hádanky, kvízy. Namiesto rubriky *Zoznámte sa*, kde sme predstavovali manželky kazateľov, budú zaujímavé rozhovory alebo rozhovory so zaujímavými ľuďmi aj za hranicami Slovenska. Tešíme sa, že čítate s nami. My s vami počítame.

Milena Belková

Priority práce ECM na Slovensku

Pohľad na otázku priorít práce ECM na Slovensku by som chcel začať niečím osobnejším. V kazateľskej službe stojím už zhruba 13 rokov. Počas tej doby som slúžil v rôznych oblastiach (misijná služba, práca s mládežou, vzdelávanie, vedenie zboru) a v rôznych zboroch (Bratislava, Trnava, Michalovce). Kdekoľvek som slúžil, snažil som sa poukazovať na 3 veci, ktoré mi Pán Boh dával na srdce a na ktoré budem poukazovať aj teraz, keď som v pozícii superintendenta:

• **Cirkev nie je naša** (v zmysle vlastníctva): Nikto z nás ju nevlastní ani ako pastor, ani ako superintendent (aj napriek faktu, že mám dekrét od biskupa, prípadne potvrdenie z ministerstva kultúry, že som štatutárom cirkvi). Cirkev patrí Bohu. Je to Kristova cirkev a ja som iba jej správcom, preto som vždy v modlitbách hľadal Božiu vôľu i múdrosť v službe (či som bol začínajúcim laickým kazateľom, zodpovedným kazateľom v zbore alebo teraz superintendentom).

• **Cirkev je naša** (v zmysle duchovného domova): Vždy bolo mojou túžbou budovať zbor či cirkev ako miesto, ktoré sa môže stať duchovným domovom pre ľudí, ktorým som slúžil. Miestom, kde je kázané jasné Božie slovo (kerygma); miestom, kde ľudia zakúšajú prijatie a hlboké spoločenstvo (koinónia); a miestom, kde sú ľudia zapojení do služby (diakonia).

• **Cirkev ako miesto stretnutia sa s Kristom:** Hlavnou úlohou cirkvi, resp. toho, čo ju robí

jedinečnou, nie sú rôzne aktivity či programy: hudobné koncerty, charita, práca s deťmi, s mládežou, seniormi atď. Samozrejme, máme sa venovať týmto veciam, ale pravda je, že všetky tieto aktivity robia aj neveriaci a často ich robia oveľa kvalitnejšie a majú viac ľudských, finančných zdrojov i možností. V rámci svojej služby som (spolu)organizoval viacero akcií, ktoré som vymenoval, ale vždy som sa ich snažil robiť so zámerom a túžbou, aby tieto aktivity, akcie či programy boli priestorom na stretnutie so živým Kristom, ktorý má moc odpustiť, uzdraviť, zachrániť a celkovo zmeniť život človeka.

Slovenská ECM je súčasťou celosvetovej Metodistickej cirkvi (United Methodist Church), ktorej hlavným poslaním je „meniť svet získavaním nasledovníkov Ježiša Krista“. Toto poslanie, ktoré dal Cirkvi Pán Ježiš pred 2000 rokmi (Mt 28, 18-20), je stále pre nás aktuálnou výzvou a úlohou.

V posledných rokoch v rámci slovenskej ECM hovoríme o prioritách práce a o tom, ako čo najlepšie naplníme Ježišovo poslanie. V rokoch 2014 a 2015 sa uskutočnilo niekoľko stretnutí aj s bratom biskupom P. Streiffom, kde sme sa modlili, hľadali a diskutovali o prioritách, na ktoré sa chceme v najbližších rokoch zamerať. Na tieto stretnutia sme nadviazali na posledných dvoch zasadaniach Rady ECM, SO, v roku 2018 a tiež na celoslovenskom stretnutí pracovníkov cirkvi a členov staršovstiev, ktoré sa konalo v novembri 2018, a plánujeme sa im venovať aj v tomto roku a hľadať možnosti, ako ich realizovať v prak-

tickom živote cirkvi a v jednotlivých zboroch.

Výsledkom týchto stretnutí a hľadania sa chceme v najbližšom období zamerať na 3 oblasti:

• **Spoluprácu medzi zbormi:** Zbory ECM na Slovensku sú podľa slov brata biskupa P. Streiffa „malé alebo veľmi malé“. Mnohé zbory zápasia s nedostatkom financií, schopných služobníkov (niekde chýbajú hudobníci, niekde pracovníci s deťmi a pod.), prejavom čoho sú veľmi limitované možnosti pre službu navonok, na evanjelizačné i iné aktivity. Na základe spolupráce medzi kazateľmi a zbormi sa chceme navzájom podporovať a povzbudzovať v spoločnej misii. Niežby doteraz takáto spolupráca neexistovala, ale chceme túto spoluprácu maximálne podporovať a hľadať pre ňu nové možnosti.

• **Prácu s mládežou** (i s deťmi a dorastom): Deti i mládež sú budúcnosťou (alebo dokonca prítomnosťou) cirkvi. Realita detskej, či mládežníckej práce je taká, že vo väčšine zborov sú nejakí mládežníci (dorastenci alebo deti), vzhľadom na spomenutú malosť zborov sa ale pravidelné aktivity pre mládež organizujú iba v niekoľkých. Zbory zápasia so stratou záujmu o Božie veci zo strany detí po tom, čo dorastú do veku „náštrôčných“. Ako cirkev chceme hľadať, podporovať a organizovať akcie, aktivity, programy či projekty zamerané na mladú generáciu a nato, aby bola zasiatá evanjeliom Pána Ježiša, a tiež chceme hľadať cestu, ako zapojiť mladých do služby i do života cirkvi.

• **Obetavosť členov** (laikov): Do služby v jednotlivých zboroch sú momentálne zapojení viacerí členovia (i priatelia) zboru. V mnohých zboroch je ale hlavné bremeno služby, zodpovednosti a finančných nákladov položené na pleciach kazateľov a ich rodín. Chceme budovať naše zbory tak, aby sa stali duchovným domovom pre ľudí, nielen miestom, ktoré navštevujú. Chceme dávať priestor na službu čo najväčšiemu počtu členov cirkvi. Chceme hľadať, podporovať a vyučovať našich členov, aby boli schopní prevziať zodpovedať za cirkev (v oblasti financií i služby).

Prednedávnom som sa na pravidelnom stretnutí s biskupom a niekoľkými (začínajúcimi) superintendentmi z našej Centrálnej konferencie mal podeliť o to, kde vidím ECM na Slovensku o 5 rokov – aká je teda moja vízia. Tá vychádza z bodov, ktoré som spomenul:

• Vidím kazateľov, ktorí sa navzájom podporujú, modlia sa za seba a spolupracujú.

• Vidím zbory, ktoré sa navzájom podporujú a sú spolu v misii. Verím, že aspoň dve misijné miesta sa stanú zbormi.

• Vidím progres v službe s mladou generáciou. Táto služba je viac systematická. Vidím stále viac mladých ľudí zapojených do služby v našich zboroch. Verím, že sa medzi nimi objavia aspoň dvaja mladí ľudia, ktorí pôjdu študovať teológiu (a v budúcnosti budú slúžiť ako kazatelia).

• Vidím zrelšie zbory – zrelšie vo finančnej obetavosti ľudí, v množstve ľudí zapojených do služby a misie, schopných prevziať viac zodpovednosti.

Štefan Rendoš – superintendent ECM, SO

Stretnutie mládeže v Michalovciach

Koncom roka 2018 som navštívil stretnutie mládeže v Michalovciach (zhruba pol roka po mojom presťahovaní sa do Bratislavy). Keď som sa v lete sťahoval, mal som obavy, ako to bude s mládežou v michalovskom zbore (dovtedy sme sa tam stretávali ako skupinka zhruba 1-krát za mesiac), keďže okrem mňa odchádzal z Michaloviec kvôli štúdiu Andrej, ktorý bol do leta v zbore a medzi mládežou dosť aktívny. V novembri sa na Chate pod Hrbom konalo pomerne malé, ale celoslovenské stretnutie mládeže ECM, ktorého sa zúčastnili aj dvaja mládežníci z Michaloviec (Jožko a Braňo). Pán Boh sa ich tam zvláštnym spôsobom dotkol a obidvoch to naštartovalo do rozhodnutia, že sa chcú stretávať ako mládež. A tak sa nano-vo rozbehli malé a pomerne pravidelné mládežnícke stretnutia v michalovskom zbore za účasti aj novo oslovených mládežníkov. Aj to je podľa mňa dôkaz, že má zmysel organizovať (celoslovenské) stretnutia mládeže. Jedno sa bude konať aj na jeseň roku 2019, na ktoré pozývam všetkých mladých. Viac informácií čoskoro.

Štefan Rendoš

Spoločne v Trnave

Na konci roka sa tradične stretáva celá mládež zo Sereďe, Trnavy, Sládkovičova a z okolia, väčšinou sa pridá aj niekto z Bratislavy, aby mladí spolu strávili čas a utiekli zo zhonu vianočných sviatkov do Božieho spoločenstva. Ani rok 2018 nebol výnimkou, a tak sme sa my mladí stretli 28. decem-

bra v ECM v Trnave a spoločne sme strávili príjemný večer nielen pri spoločenských hrách a dobrom jedle a hudbe, ale aj v modlitbe pred Bohom. Súčasťou programu bola aj vďačnosť za silu a vedenie počas celého roka, vrátane spomienok na chvíle, keď sme mohli byť tým Božím svetlom aj v našich každodenných situáciách.

Mari Bučányová

Fusion v Kubíne mení životy

15. 12. 2018 sme mali náš prvý Fusion koncert, ktorý sme nazvali tematicky Christmas Fusion Party, keďže sa blížili Vianoce. Konal sa v Zmeškalovom dome v Dolnom Kubíne a pozvali sme naň hlavne rodičov, blízkych a priateľov mladých, ktorí Fusion navštevujú. Mládež nám zahrala a zaspievala 5 popových piesní a zahrala aj divadlo s názvom Aké by to bolo, keby sa Ježiš narodil dnes? Na koncerte sme predstavili aj našu Evanjelickú cirkev metodistickú, aby rodičia vedeli, kto v Dolnom Kubíne za projektom Fusion v spolupráci s tréningovým centrom Kompas stojí. Ohlasy rodičov boli veľmi pozitívne, každý rodič bol nesmierne hrdý na svoje dieťa, ktoré vystupovalo na pódii. Vďaka koncertu sa rodičia naozaj presvedčili, že ich dieťa trávi od septembra každý piatok podvečer čas zmysluplne. A čo pove-

dali na koncert naši teenegeri?

„Dnešok bol úžasný, dúfam, že toto bol len začiatok a že ešte spolu zažijeme veľa!“ Adam

„Aj ja dúfam, že je to len začiatok a že toto bude ešte pokračovať. Všetkých vás ľúbim!“ Ema

„Ďakujem veľmi pekne za všetko, čo ste pre mňa spravili, a za celý Fusion, ktorý mi zmenil život, ďakujem za všetky chvíle s vami!“ Dominika

„... po tom všetkom, čo sa mi v živote stalo, som tomu už neverila... potom mi prišiel do cesty Fusion a vďaka Bohu som pochopila, že ľudia, ktorí doteraz boli v mojom živote, aj keď to s nimi nedopadlo dobre, mali ma niečo naučiť, a naozaj aj naučili, a vy ste mi ukázali, že sa dá fungovať aj inak... patrí vám odo mňa jedno veľké ďakujem!“ Domča

prípr. Lydka Stašová

TVÁROU V TVÁR

KPM 2019 28.-31.marca

konferencia pracovníkov s mládežou

Zima sa ešte nekončí, ale už sa objavujú niektoré sezónne známky toho, že sa blíži jar. Ich súčasťou je napríklad aj pozvanie na **Konferenciu pre pracovníkov s mládežou (KPM)**, ktorá je určená nielen pre vedúcich. Obohacuje slovenskú kresťanskú scénu už po dlhé roky a je zárukou kvalitného programu, ktorý je veľkým povzbudením pre mladých nielen na Slovensku. Rád by som vám posunul túto pozvánku a povzbudil vás, aby ste sa jej zúčastnili: je každoročným povzbudením, inšpiráciou, ale taktiež skvelou možnosťou, ako stretnúť mladých ľudí s rovnakými túžbami, cieľmi a výzvami, ktoré im či už život s Bohom, alebo služba mladým prináša. Tohtoročná téma a jej názov znie „**Tvárou v tvár**“.

Niektoré semináre:

Tvárou v tvár čistote (Ed Rumbold)

Tvárou v tvár s Božou výzbrojou (Daniel Harčar)

Tvárou v tvár nejednote v tíme (Mel Ellenwood)

Tvárou v tvár pokániu v službe a umeniu hovoriť prepáč (Peter Hrubo)

Tvárou v tvár singleness (Darina Malá)

Tvárou v tvár rozlišovaniu, kto k nám hovorí (Boh, diabol, naše staré ja) (Zac Shepperson)

Neváhaj a pridaj sa k ďalším 700 mladým ľuďom, ktorí majú túžbu zmeniť seba a mladú generáciu v našej krajine. Stretneme sa na **KPM v Dome odborov v Žiline 28. – 31. marca 2019. Viac info na: www.kpm.tckom-pas.sk.**

Pablo

Stretnutie staršovstiev a pracovníkov ECM

Členovia staršovstiev a pracovníci ECM sa stretli v Dolnom Kubíne 16. – 17. novembra 2018. Hlavnou témou prednášok a rozhovorov boli priority cirkvi, ktoré sme si pred časom stanovili.

Stretnutie sme v piatok začali úvodným slovom brata superintendenta Štefana Rendoša o potrebe spoločnej vízie našej cirkvi na Slovensku. Zdôraznil tri veci: 1. Cirkev nie je naša, ale Božia; my ju nevlastníme. Pán Boh nám ju zveril a my ju budujeme. 2. Cirkev je naša ako duchovný domov. 3. Cirkev má byť miestnom, kde sa ľudia môžu stretnúť so živým Kristom. Brat Pavol Absolon, organizátor stretnutia a oblasť vedúci laikov, hovoril k textu 1. listu Korinťanom 3, 4-9. Cirkev je o ľuďoch, ktorí spolupracujú na Božom diele. Božia roľa je miestom na spoločnú prácu. Ľudia, ktorí by sa možno nikdy nestretli, sú v spoločenstve cirkvi. Musíme sa učiť akceptovať ľudskú rôznorodosť. V práci sme spoločne a jej centrom je Kristus.

Potom sme venovali čas modlitbám za jednotlivé zbory, za každý zvlášť na základe námetov od účastníkov zborov.

Prvá prednáška brata Pavla Procházku v sobotu sa venovala všeobecne službe laikov. V metodizme je dôraz na službu laikov veľký; laici dostávajú značný priestor na službu. Laikmi myslíme nielen zamestnancov cirkvi, ktorí nie sú ordinovanými pracovníkmi, ale aj bežných členov zboru,

ktorí slúžia v rôznych oblastiach. Ich služba je nesmierne potrebná pre rozvoj našich zborov, a preto ich treba po-

vzbudzovať, vyučovať, ale na druhej strane aj nepreťažovať a nemať nerealistické očakávania, čo sa týka množstva práce a trvania služby. Ďalej sme sa už venovali jednotlivo určeným prioritám: spoznávaní a spolupráci zborov, mládeži, povedomiu vlastníctva „môjho“ zboru – obetavosti. Predstavili sme si jednotlivé priority a vypočuli krátke prednášky od sestry Any Pálikovej-Kunčákovej, Svetlany Kômíves Francisti a brata Pavla Absolona. Poobede sme v skupinkách diskutovali o jednotlivých prioritách a o tom, čo pre nás konkrétne znamenajú. Počas diskusie prebehol brainstorming. Výstupom z každej diskusie bol zoznam činností, ktoré si spájame s jednotlivými prioritami. S týmito výstupmi má za úlohu ďalej pracovať Rada oblasti.

Stretnutie bolo milé a podnetné. Bolo veľmi dobré, že sa ho zúčastnili aj členovia staršovstiev, a tak sme mohli diskutovať nielen ako tí, ktorí sme zamestnancami, ale aj členovia zborov, ktorí majú zasa trochu inú perspektívu. Okrem toho, že sme diskutovali o prioritách, delili sme sa aj o to, čo sa v ktorom zbore deje. Sme malá cirkev a ako zbory sa navzájom potrebujeme. Potrebujeme sa vzájomne podporovať, povzbudzovať a pomáhať si.

Verím, že inšpirácia z tohto stretnutia neostane len niekde v mysli ako milá spomienka, ale že veci uplatníme i v praxi, a tak maximalizujeme svoju prítomnosť a potenciál služby v našej kra-

jine, ktorá potrebuje počuť, ako Ježiš mení život človeka, keď s Ním buduje osobný vzťah. Našou túžbou je, aby sa naše zbory naplnili, a to

nie preto, aby sme vykázali rast v štatistike, ale aby sa plnilo Božie kráľovstvo.

Lenka Procházková

Pripájame niekoľko ohlasov zo stretnutia. Otázka znela: Ako hodnotíte toto stretnutie, čo sa vám páčilo?

Magdalénka, Bratislava-Staré Mesto: Lepšie som spoznala iné zbory, ich problémy. Trochu ma to motivovalo, zistila som, čo mám robiť. Tam, kde som v diskusiách veľa počula, ako sa to nedá a čo sa nedá (napr. problém v zboroch, kde je málo mládeže), tam by sme mali hľadať riešenia na problém aj spoločne. Je to fajn, že sa takto stretávame; každý sme v niečom inom dobrý a vieme si navzájom pomôcť. Má to zmysel takto sa stretávať a deliť sa navzájom o myšlienky a pomáhať si.

Miro, Sered': Oslovilo ma, čo hovoril brat Pavel Procházka: že našou úlohou je šíriť svätosť podľa Písma po celom svete – že to je naše dedičstvo. A tiež že máme dávať pozor na to, aby sme sa ako cirkev a zbory neuzavreli do geta.

Rasťo, Bratislava-Staré Mesto: Bol to veľmi dobre strávený a príjemný čas. Som nadšený. Spoznal som veľa ľudí. V našej slovenskej ECM máme veľa zaujímavých a príjemných ľudí, s ktorými som sa dobre porozprával, bolo

cítiť vieru a Ducha Svätého. Najviac ma zaujímala téma spolupráce zborov. Bol som na rôznych podujatiach, ale toto bolo z pohľadu organizácie na vysokej úrovni. Moderoval ho Palo Absolon. Máme odborníkov aj na takéto záležitosti.

Stano, Gerlachov: Ja si odnášam odtiaľto duchovný pokoj a lásku. Nech každého Pán žehná, rodiny i deti.

Elenka, Jenkovce: Bola tu fantastická atmosféra. Nikdy som nečakala, že tu bude taká súdržnosť. Všetci sa snažili prispieť do tých tém, ktoré tu boli. Myslím, že tá spolupráca medzi zbormi sa pohne dopredu a vidím, že naša cirkev má šancu. Som vďačná, že som tu mohla byť.

Svetlana, Michalovce: Stretnutie sa mi páčilo. Zoberiem si so sebou rozhodnutie, že sa budeme modliť nejaký deň za mladých ako zbor, ale aj ako cirkev. Dáme si deň modlitieb a možno aj pôstu za mladých.

Ana, Kysáč: Oslovila ma skutočnosť potreby práce s mládežou. Vytvorili sme nejaký vhodný profil mládežníckeho vodcu a budem sa snažiť nájsť nejakú možnosť na prednášky a vyučovanie mládežníckych vodcov. To mi tak osobitne leží na srdci.

STOPA LÁSKY

Rozhovor

Asi väčšina z nás má nejaký vzor; človeka alebo ľudí, ktorí ho ovplyvnili počas života. Na stretnutí staršovstiev v Dolnom Kubíne na tému vzájomné spoznávanie zborov a spolupráca laikov hovorila kazateľka a bývalá superintendentka zo Srbska sestra Ana Páliková-Kunčáková. Cirkev pozostáva z duchovenských a laických členov. Sestra kazateľka mala jeden veľký vzor v obrátenom laikovi, ktorého život, vieru, odvahu sledovala od malička. Táto osoba zanechala stopu lásky v jej živote. Poprosila som sestru Anku, aby pre čitateľov povedala v rozhovore niečo viac.

Môžeš nám prezradiť, ktorý laik bol pre tvoj život veľkým vzorom?

Bola to naša matka: Ana Páliková. Prišla do zboru v Kysáči začiatkom sedemdesiatych rokov minulého storočia. Bola vdova s dvomi malými dcérami. Počula správu o Božej láske k nej a zverila sa i nás do Božej starostlivosti. Na kolenách, pri večernej modlitbe. V tej úplnej odovzdanosti rástla i horlivosť pre Pána i Jeho dielo. Pán sa o nás zázračne staral.

V čom si videla u nej ten vzor pre svoj život? Do čoho bola vaša mama zapojená?

Cirkev potrebovala zodpovednú osobu pre svoj starobinec, v ktorom už bolo len niekoľko babičiek. Ďalších sme nesmeli prijímať, ale tých, čo tu boli, sme mali doopatrovať. Presťahovali sme sa do cirkevného domu, kde bola naša mama i vedúcou i upratovačkou i kuchárkou postupne... – pre celocirkevné stretnutia. Tu, v stretávaní sa s ľuďmi, zblízka i zďaleka formovala sa i naša viera. Každé nové poznanie, zjavenie, odhalené tajomstvo Písma naša mama vnášala do života a bola jednou z tých, ktorí veľmi ovplyvnili prácu zboru.

Spomínaš si na konkrétne Slovo z Písma, ktoré mamu nejako zvlášť oslovilo?

Mama realizovala vo svojom živote každú zvešť Slova Božieho.

Raz zaznela zvešť z proroka Izaiáša (40, 9): Vystúp na vysoký vrch, hlásateľ dobrej zvesti... a ona uvažovala vo svojom srdci: sme na rovine, vrch nemáme. Ale keď sa rozhládla po našej dedine, uvidela jeden dom, na Torine, a povedala: Z toho vysokého Lomenovho domu by mala zaznievať radostná zvešť. – A predstavte si: o niekoľko rokov bola v tom dome založená lokálna televízia a pravidelne každú nedeľu sa odtiaľ vysielali bohoslužby. Pán domu to osobne robil, sám sa nad tým Slovom zamýšľal, jeho manželka vtedy už bola členkou nášho zboru a pripojili sa aj niektorí z ich domu.

Ako vnímaš cirkev? Dá sa hovoriť o jednote?

Už v detstve som dostala lekcie o jednote cirkvi, mama sa stala členkou cirkevnej Rady a vždy sa snažila pomáhať tým najmenším. To som sa od nej naučila. V spolupráci s kazateľmi zdôrazňovala celocirkevnú prácu ako prioritu a zodpovednosť väčších zborov za menšie. Neboli sme sebeckí, nezávideli sme tým, čo mali viac, alebo viac dostali, vzrastali sme i v zodpovednosti. Tak sme robili i v oblasti sociálno-humanitárnej a vďačnosť ľudí rástla i voči vedeniu cirkvi, ktoré nepanovalo, ale slúžilo. To všetko bolo prepojené láskou.

Ktoré veci vidíš dôležité pre to, aby sa zbory prijímali?

Povzbudzovať sa, navštevovať, nerobiť rozdiely, ku všetkým mať úctu. Nepočula som ohováranie, ponižovanie niekoho ani potupovanie. Nebolo nás mnoho, ale navštevovali sme sa,

povzbudzovali, mali sme sa radi. Pomohlo mi to k tomu, že som neskoršie aj ako kazateľka zboru pristupovala ku všetkým ľuďom rovnako, bez predsudkov a rozdielov. Aj k tým najchudobnejším s rovnakou úctou a dôstojnosťou.

Čo je podľa tvojich skúseností predpokladom zdravého vývoja zboru?

Pri jednej evanjelizácii hosťujúci kazateľ z Nemecka Joachim Seidel povedal: „Vidno, že kazateľka miluje zbor.“ A ja som odpovedala: „Aj zbor miluje kazateľku. – A či môže byť aj nejako inak?!“ Po celý čas mojej služby bol len krátky čas nejednoty, keď nepriateľ zasial semeno rozdelenia. A bolo to veľmi ťažké. Vďaka Bohu, že sme to prekonali. Veď náš Pán nám vo svojom Slove hovorí: Milujte sa navzájom, ako som ja miloval vás. – To je aj predpoklad dobrej spolupráce a zdravého vývoja zboru.

Kazateľka miluje zbor – a aj zbor miluje kazateľku. Myslíš, že ešte treba niečo k tomuto „návodu“ dodať?

Áno. Druhá úloha z Písma svätého, tiež veľmi dôležitá, znie: Jedni druhých bremená znášajte, a tak naplníte zákon Kristov (Ga 6,2). Myslí tu aj na bremeno nášho zlyhania, bremeno hrie-

chu. Aby sme sa lepšie poznali a prijímali, aj k tomu vedie cesta lásky. Vedomie, že svoju slabosť iný nezneužijú v konkurenčnom boji, ale že ju s láskou ponese so mnou, zbavuje ma strachu a sebeckta a naplňa nádejou a láskou k Pánovi i k ľuďom. Veľmi som vďačná za ten veľký oblak svedkov, ktorých som stretla počas svojho života, a ďakujem za stopy lásky a vyznania.

Dostala si nejakú reakciu na službu laikov? Myslíš si, že zvonka vidieť, keď sú laici v zboroch zapojení?

Po ekumenických bohoslužbách pri príležitosti Svetového dňa modlitieb pred mnohými rokmi, keď som kázala v evanjelickom chráme, oslovil

ma kňaz gréckokatolíckej cirkvi z Nového Sadu a povedal mi: „Závidím vám metodistom aktivitu laikov. Podarilo sa vám niečo mimoriadne, totiž zapojiť laikov do rôznych služieb. To by sme sa mali od vás učiť.“ Odvtedy som na to nikdy nezabudla. Je to naše metodistické dedičstvo a cirkevný poriadok. Cirkev pozostáva z duchovenských členov, ale i z väčšieho počtu laických. Rastíme tam, kde sa nám podarí zapojiť a rozhorliť pre prácu túto hybnú silu.

Za rozhovor ďakuje Milena

Laici v službe cirkvi: misia, vzájomná podpora...

Správne odpovede kvízu na str. 19

1. Správna odpoveď je 19 vrátane dvoch párov dvojčiek, avšak deväť z nich zomrelo ešte v útlom detstve. 2. Pravdivý výrok. 3. Poobedňajšie modlitebné bohoslužby. 4. Všetky tri uvedené možnosti. 5. Všetky tri uvedené možnosti. 6. Všetky tri uvedené možnosti. 7. Ani jedna z uvedených možností. 8. Metodistické pravidlo pre život. 9. Naplánovala hodinu týždenne na rozhovor s každým dieťaťom. 10. Laici by mohli slúžiť ako miestni kazatelia.

Hansov vianočný príbeh

Vnedeľu 16. 12. 2018 Diakonia organizovala vianočný koncert pre detský domov, tentokrát v dome kultúry v Sereďi. Koncert a scénku pripravovali dobrovoľníci z viacerých zborov vo veku od 11 do 75 rokov.

Príbeh hovoril o samote, nenávisti, ale i odpustení, láske a zvláštnom vianočnom dare, ktorý zmenil život nielen obuvníkovi Hansovi, ale i jeho susedom, ktorí si ho začali viac všimnúť, a tiež rozmaznanej starostovej dcére, ktorá darovala krásnu hraciu skrinku chudobnej Elze. Krásnymi piesňami prispeli do programu Lydka a Tomáš z Dolného

Kubína spolu s Timom z trnavského zboru. Sme vďační za pozvaných nových ľudí, ktorí mohli cez Hansov príbeh počuť jasné posolstvo, že Boh mení životy.

Milena Belková

Národný týždeň manželstva

Národný týždeň manželstva (NTM) je týždenná iniciatíva na podporu manželstiev, ktorá prebieha v týždni osláv sv. Valentína **11. – 17. 2. 2019**. Pridajte sa aj vy a urobte niečo dobré pre svoje manželstvo, čo utuží váš vzťah. Tento týždeň je vyhradený práve nato, aby sme si pripomenuli, že spokojné manželstvo nie je samozrejmou, ale vzťahom, ktorý by sme mali rozvíjať. Zakladateľ NTM Richard Kane hovorí, že je to „dobrá príležitosť pre dobrých ľudí, aby robili dobré veci“. Ak potrebujete inšpiráciu na praktické tipy, navštívte stránku www.ntm.sk.

Život je niekedy ťažký. Dokonca príliš ťažký pre jedného. Aj preto je fajn, že v manželstve sú na všetko dvaja. Keď jeden už nevládze, druhý práve vtedy zatiahne... a v lepšom prípade ešte aj ponúkne svoje rameno, o ktoré sa ten prvý môže oprieť. Takto ľahšie preplávajú aj náročnými situáciami. Čo však vtedy, keď už sú obaja takí unavení alebo preťažení?

Odborníci radia, že na uvoľnenie stresu v zá-

ťažových situáciách dobre pôsobí, keď úplne vypneme z toho, čomu sa aktuálne venujeme. Niektorí majú rád umenie, iní zasa šport či pohyb, no a ďalší možno rád len tak posedí pri kávičke... A čo tak zahrať sa? Hry a hranie v nás zostali ešte z detských čias. Hranie pôsobí uvoľňujúco, užijeme si pritom veľa zábavy a dočerpáme chýbajúcu energiu.

Pri hre sa veľa dokážeme naučiť. Už Jan Amos Komenský, ktorého nazývame aj učiteľom národov, keď v 17. storočí zaviedol pojem „škola hrou“, asi vedel, o čom hovorí. Inšpirácie pre manželov: hráme spolu na hudobných nástrojoch, hráme spolu tenis, bedminton, volejbal, hráme spoločenské hry. Ako manželia sme spoluhráči. A ako spoluhráči **HRÁME SPOLU...** www.ntm.sk.

BOLI SME PRI TOM ...

KTK oslávila štvrt'storočnicu...

Naša evanjelikálna Katedra teológie a katechetiky (KTK), založená na pôde Pedagogickej fakulty Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici, si 27. októbra 2018 pripomenula už 25. výročie svojho vzniku. S bratom superintendentom Štefanom Rendošom sme vyrazili do Banskej Bystrice, aby sme oslávili toto krásne jubileum spoločne s našimi učiteľmi a spolužiakmi, absolventmi katedry. Spomienky, vízie, prednášky, pozdravy, gratulácie, to všetko obsahovalo slávnostné stretnutie ľudí, ktorých spojila výnimočná katedra – na nej sa vyučuje teológia a katechetika už viac ako štvrt'storočie. Katedra spája študentov rôznych denominácií a vychováva nové generácie kazateľov, pastora, misionárov a iných služobníkov Cirkvi nielen na Slovensku. Časť stretnutia moderoval brat Pavel Procházka, ktorý je na katedre profesorom, a prítomným detailne priblížil históriu katedry. Za našu cirkev vystúpil s pozdravom brat Štefan Rendoš, krátke príspevky predniesli všetci zástupcovia evanjelikálnych cirkví. Bolo skutočne výnimočné vrátiť sa opäť na pôdu školy, ktorá vychovávala aj mňa, ale aj desiatky pastora, ktorí sú zárukou vzdelanosti a kontinuity Božieho diela naprieč rôznymi cirkvami na Slovensku. Som rád, že hoc' len na pár hodín mohol som byť opäť súčasťou mojej alma mater a katedry, ktorá ma sprevádzala počas krásnych študijných rokov v Banskej Bystrici.

Pavol Absolon

Výzva na modlitby

V posledných rokoch sa v našej cirkvi prehĺbuje rozdielny pohľad na otázky týkajúce sa ľudskej sexuality, definície manželstva a kritérií na ordinovanú službu. Mimoriadna Generálna konferencia ECM, ktorá sa koná 23. – 26. 2. 2019 v USA, má sa práve týmito

120 rokov možnosti šíriť lúče evanjelia

Aj o tom sa hovorilo v Budapešti 14. novembra 2018 v modlitebni ECM počas slávnosti 120. výročia metodistickej práce v Maďarsku. Na spoločnom stretnutí šiestich štátov strednej Európy sme spomínali aj na ťažkosti, keď v krajine zúrili dve svetové vojny a prepisovali sa hranice, ale, vďaka Bohu, evanjelium nezničili ani tieto veľké ťažkosti. Evanjelium je živé, dáva nádej. Mali sme možnosť počuť správy a vidieť fotky zo života cirkvi. Zo Slovenska prítomných pozdravil brat superintendent Štefan Rendoš a pekne ich povzbudil, keď hovoril, že treba pokračovať ďalej v službe evanjelia. Biskup Patrick Streiff zo Švajčiarska kázal o blahoslavenstvách z 5. kapitoly Matúšovho evanjelia. Zdôrazňoval verš o pokoji. Máme pokoj nielen mať v sebe, ale ho aj tvoriť a šíriť okolo seba. Na spomienkovej slávnosti našu cirkev srdečne pozdravil aj zástupca z ministerstva kultúry a poďakoval za službu cirkvi v spoločnosti a za to, že sa stará aj o chudobných. Predstavitelia viacerých kresťanských cirkví v pozdravoch zdôrazňovali, že pod vládou Ježiša Krista je Cirkev jedno telo (Ef 4, 15-16). Cirkev existovala a existuje z Božej milosti. Vďaka Bohu, že Pán Boh dával a dáva svojho oživujúceho Ducha z pokolenia na pokolenie, a preto sme ešte nevyhynuli. Okrem brata Štefana Rendoša sa na slávnosti v Maďarsku zúčastnili aj bratia Palko Absolon a Michal Tagaj.

Elena Tagajová

témami zaoberať. Jej závery ovplyvnia ECM nielen v USA, ale aj v Afrike, juhovýchodnej Ázii a v Európe. Modlime sa za konferenčné rokovania a aj za delegátov z našej Výročnej konferencie, ktorými sú superintendent Petr Procházka za duchovenských členov a Lenka Procházková za laikov.

Pracovníčka na Pánovej vinici

Pri návšteve múzea metodizmu a Wesleyho domu som natrafila na knihu o zaujímavej ženskej postave metodizmu. Bola ňou Hester Ann Rogersová (1756 – 1794), alebo ako ju nazývali: Née Roe. Narodila sa 31. 1. 1755 v anglickom Macclesfiede. Jej otec bol anglikánskym duchovným. Obaja rodičia ju vychovávali veľmi prísne. Vo svojej autobiografii spomína, že v piatich už denne čítala Starú i Novú zmluvu, doma striktné dodržiavali predpisy týkajúce sa modlitieb i soboty.

Keď mala deväť rokov, otec si ju zavolať k svojmu lôžku, odovzdal ju do Božej starostlivosti, varoval ju pred tým, aby sa zúčastňovala tanca, čítania románov a ďalších populárnych hriechov doby. O pár dní neskôr zomrel na horúčku.

Vyrástla z nej krásna žena, ktorú okolie patrične obdivovalo. Teraz jej už matka dovolila učiť sa tancovať, navštevovať hry, čítať romány a venovať sa rôznym radostiam života. Stále však chodila do kostola, poslušne sa modlila, mala účasť na Večeri Pánovej. Na toto obdobie spomína ako na skúšanie mnohých vecí aj vďaka svojej bohatej a vplyvnej krstnej mame.

Keď sa začalo hovoriť o novej „sekte“ – o metodistoch –, Hester zaujala podobne odmietavý postoj ako všetci naokolo. Pochádzala z rodiny farára a verila, že metodistickí kazatelia sú falošní proroci, o ktorých hovorí Písmo. Mala však silnú túžbu po Bohu a v snahe zapáčiť sa Mu, v tom hľadaní postupne spoznávala metodistov lepšie. Bol to dlhý proces, ale jedno ráno sa vydala na stretnutie metodistov a nadobudla presvedčenie, že sú skutočne Pánovým ľuďom. Od tej doby sa rozhodla navštevovať metodistické bohoslužby, hoci jej matka bola z toho vystrašená a znechutená. Iba zásah strýka zabránil tomu, aby ju jej nahnevaná matka nezatvorila. Aby mohla zostať žiť u svojej mamy, ale zároveň aj duchovne rásť v metodistickej spoločnosti, dobrovoľne sa stala matkinou služobníčkou.

Jedno ráno vstala o štvrté a začala svoj boj v modlitbách. S plačom volala na Boha: „Ó, ukáž mi, ako veriť. Ó, nauč ma; pomôž mi, lebo som stratená.“ Boh jej pripomenul zaslúbenia, ako *Zlož všetku svoju starosť na Pána, pretože On sa o teba stará. alebo Neboj sa, len ver! a Pod'ťe ku mne všetci, ktorí pracujete a ste obťažaní bremenami, a ja vám dám odpočinok.* Ona sama na to spomína takto: „Moje hriechy boli preč, moja duša bola šťastná a ja som túžila odísť a byť s Kristom. Bola som naozaj nové stvorenie a zdalo sa mi, že žijem v novom svete. Nemohla som robiť nič iné, len milovať a chváliť môjho Boha. Moja matka bola prekvapená zmenou, ktorá sa prejavila v mojej tvári a v celkovom správaní.“ Hester s radosťou vykonávala aj tie najťažšie práce, a aj keď nemohla jesť ani piť, Slovo Božie bolo pre ňu sladšie ako med alebo plást.

Asi sedem mesiacov po tom, ako sa zaviazala, že bude slúžiť matke, mama na smrť ochorela. Šesť týždňov starostlivosti o ňu bolo pre Hesterino krehké telo príliš veľa a zdalo sa, že to ona sama nevydrží. Na príhovor priateľov bola uvoľnená zo služby.

S Johnom Wesleyom sa stretla v roku 1776. Hoci Wesley bol o pol storočia starší, od prvej chvíle mali intenzívny, priateľský vzťah, čulú korešpondenciu a John bol akýmsi mentorom mladej „Hetty“, ako ju volali. Zachovalo sa 23 listov, z ktorých 15 napísal Wesley. Hester si písala do denníka nielen osobné veci, ale zaznamenávala tam aj stretnutia s ním, jeho kázne (dokonca čas i miesto), poznámky, ba niekedy aj doslovné záznamy Wesleyho slov. Spreádzala ho často aj v jeho službe, pri návštevách zborov i chorých. Jej slová vykresľujú zakladateľa metodizmu ako človeka, z ktorého jasne vyžarovala Božia láska a ktorého motívom bola vždy túžba zachrániť stratených.

19. augusta 1784 sa Hester vydala za metodistického kazateľa Jamesa Rogersa, ktorého prvá

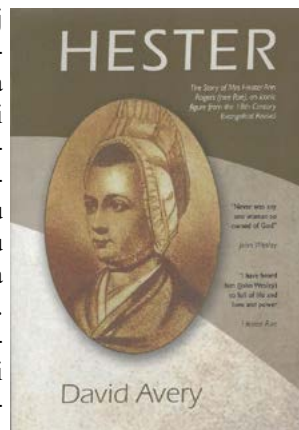
manželka bola jej najbližšou priateľkou. Stala sa pre neho veľmi efektívnou pomocníčkou, vynikajúcou vedúcou triedy, úspešnou pracovníčkou na Pánovej vinici. Kdekoľvek slúžili, zbory rástli a duchovne silneli. Pastor Rogers

často zveroval svojej žene metodistické triedy, ktoré nefungovali, no pod jej vedením silneli, rozrastali sa a následne ich odovzdával do rúk ďalších pracovníkov. Hester mala zvláštne obdarovanie vo vyučovaní, vedení a povzbudzovaní.

Ich manželský život bol krásny a jej manžel sa cítil skutočne ranený, keď 10. októbra 1794 krátko po narodení chlapca odišla, aby dostala odmenu v krajine, kde už nie je smútok, vzdych ani rozchod. Sedem detí si oplakávalo svoju milovanú mamu. Mala iba necelých 39 rokov. Po jej smrti sa jej denník stal populárnym duchovným traktátom; duchovným sprievodcom popisujúcim duchovný život z perspektívy ženy.

Jej príbeh mal pre mňa niekoľko ponaučení. Po prvé, aké je dôležité vštepovať našim deťom duchovné veci (nielen detsky podané príbehy, ale pokrm Božieho slova); po druhé, aké je dôležité mať vo svojom živote mentora a pre niekoho sa stať mentorom; a po tretie, modliť sa za spoločnú duchovnú službu manželov v akejkoľvek oblasti života našich zborov. Je to veľká milosť a znásobené Božie požehnanie.

Gabriella Kopas

Aliančný týždeň modlitieb:

Jednota v rozmanitosti

Mnoho miestnych cirkví v Európe 13. – 19. 1. 2019 bralo tento týždeň modlitby ako príležitosť zorganizovať spoločné modlitebné stretnutia. Témy na modlitby: osem právd, ktoré nám dávajú jednotu ako Kristovej cirkvi, pripravili bratia a sestry zo Španielska a Portugalska. Aj my sme sa zapojili a niektoré zbory sme sa spolu stretli: v pondelok sme boli v Sládkovičove v zbore El Šaddaj, slúžil Luboš Tagaj na tému jednota v Duchu. V utorok v Trnave o jednote vo viere hovoril brat Pavle Kocev, v stredu v Seredi slúžil evanjelický farár Kristián Kostecký, témou bola jednota v krste. Vo štvrtok sme sa stretli v Pezinku, kde slúžil brat Maroš Vince na tému jednota v tele. V Trnave sme pokračovali s témou jednota v misii, rovnako aj v piatok na modlitbách; v sobotu mládež preberala jednotu vo vízií a v nedeľu sme na bohoslužbách v Trnave všetky témy zopakovali a uzavreli poslednou témou jednota v Kristu. Boh nám pomôže rozpoznať našu jednotu v Kristovi a zároveň zachovať našu obohacujúcu rozmanitosť, aby Božia milosť mohla byť rôznorodá a aby svetlo evanjelia mohlo dosiahnuť najvzdialenejší kútik nášho milovaného sveta.

Luboš Tagaj

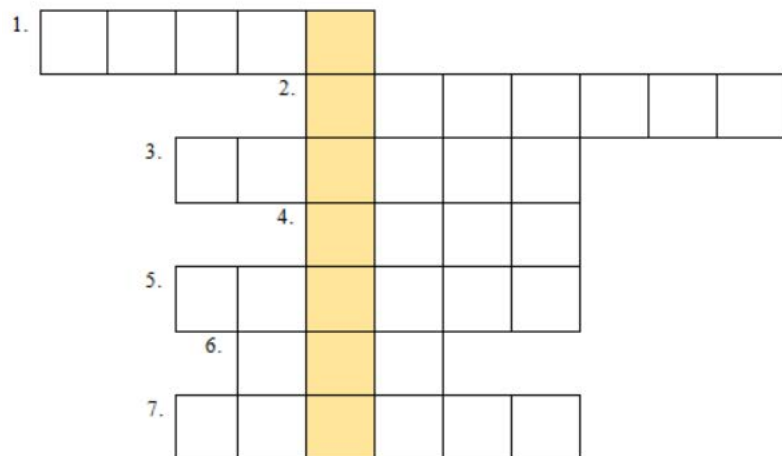

Milé deti,

počuli ste už o tom, ako vznikla kniha Prísloví? Ktorému múdremu kráľovi sa pripisuje autorstvo výrokov? Bol to jeden zo synov kráľa Dávida. Dnes sa dozviete, ako sa volal.

1. Odpovede na otázky doplň do tajničky a tam nájdete jeho meno.

1. Ktorý prorok strávil v útrobach veľryby 3 dni a 3 noci?
2. Ako sa volala Máriina príbuzná, ktorá porodila Jána Krstiteľa?
3. Ako sa volal ten, koho Dávid porazil prakom?
4. Ako sa volala žena, ktorá prosila Hospodina o dieťa? (1Sam 1,11)
5. Kto sa zaľúbil do ženy menom Delila? (Sdc 16,4)
6. Ako sa volala jedna z Noémíných neviest?
7. Ako sa volal prorok, ktorý bol vhodený do jamy medzi levy?

Hospodin poveril Dávidovho syna veľkou úlohou: mal postaviť Jeruzalemský chrám. Túto úlohu splnil, chrám bol krásny.

2. Pomocou správnych farieb vytvor krásnu dekoráciu.

	a		a		a		c	d	c		e		e		e
		a	a	a			d	c	d			e	e	e	
	a	a	b	a	a						e	e	b	e	e
		a	a	a			d	c	d			e	e	e	
	a		a		a		c	d	c		e		e		e

a – ružová
b – žltá

c – zelená
d – modrá

e – fialová

pripr. Henrieta Kociová

Kvíz o Zuzane Wesleyovej

1. Poznáme synov Johna a Charlesa. Koľko detí porodila Zuzana Wesleyová?

- ☐ 2
☐ 6
☐ 10
☐ 19

2. Zuzana bola prísnu organizátorkou; určovala konkrétny čas, kedy sa jej deti mali učiť, kedy mali poobede oddychovať, kedy jesť a kedy ísť večer spať.

- ☐ pravdivý výrok
☐ nepravdivý výrok

3. Keď bol Zuzanin manžel, kazateľ, preč, ona zhromaždila svoju rodinu a priateľov okolo jedálenského stola na

- ☐ kávu a koláčik.
☐ poobedňajšie modlitebné bohoslužby.
☐ skúšku spevokolu.
☐ partičku v kartách.

4. Zuzana niekedy o Johnovi hovorila ako o

- ☐ polienku vytiahnutom z ohňa.
☐ človeku, ktorého Boh z konkrétneho dôvodu zachránil pred ohňom.
☐ svojom synovi Jackym.
☐ všetky tri uvedené možnosti.

5. Podľa programu zavedeného v Zuzaninej domácnosti takmer každý večer bola:

- ☐ večera o 6.00 hod.
☐ chystanie sa do postele o 7.00 hod.
☐ odchod do postele o 8.00 hod.
☐ všetky tri uvedené možnosti.

6. Zuzana bola pre svoje deti nielen základom výchovy, ale aj vzdelávania, naučila ich

- ☐ celú abecedu, hneď ako dovŕšili päť rokov.
☐ čítať, najmä oddiely z Písma.
☐ tradičné klasické predmety, ktoré sa vyučovali na školách v Anglicku.
☐ všetky tri uvedené možnosti.

7. V čase svojho detstva smeli Wesleyho deti

- ☐ zjesť niečo malé na zasýtenie, kedy chceli.
☐ vyberať, čo bude na večeru.

- ☐ odmietat' liečivé prípravky nepríjemnej chuti.

- ☐ ani jedna z uvedených možností.

8. Zuzana je známa prísny a dôsledný rodičovským prístupom, ktorý Johnovi neskôr pomohol vytvoriť si

- ☐ ľahkovážny, voľný prístup k veciam.
☐ metodistické pravidlo pre život.
☐ uhladený zmysel pre humor.
☐ koncept stretávania sa tried.

9. Vedela, že jej deti pravidelne potrebujú pozornosť rodiča, a tak

- ☐ brala každý mesiac každé dieťa do kina.
☐ naplánovala hodinu týždenne na rozhovor s každým dieťaťom.
☐ im nevenovala pozornosť, keď priniesli zlé známky.
☐ s deťmi každý mesiac hrala schovávačku.

10. Zuzana svojmu synovi Johnovi navrhla túto nekonvenčnú vec:

- ☐ malí miništranti by mali držať sviece.
☐ pri Večeri Pánovej by sa mal používať len celozrnný chlieb.
☐ laici by mohli slúžiť ako miestni kazatelia.
☐ nedeľné bohoslužby by sa vždy mali začínať presne o 11.00 hod.

Správne odpovede nájdete na strane 13.

Blahoželáme

V januári mala narodeniny sestra **Oľga Poláková** zo zboru Bratislava-Staré Mesto.

Milá naša sestra, pri príležitosti Vašich 75. narodenín Vám chceme popriať veľa Božej lásky. Nech Pán Ježiš posilňuje Vašu vieru a dáva Vám radosť na každý deň.

Heslá 2019

Denné čítanie krátkych úvah od rôznych autorov z AC, BJB, CB, ECM, ECAV, KZ, Ref. kresť. cirkvi na základe biblických textov Starej a Novej zmluvy.

Cena: 4,50 €. Možnosť objednávkou mailom: ustredie@umc.sk, alebo telefonicky: 02/5441 4468.

Pod'akovanie

Na Ohnisko v mesiacoch júl 2018 – január 2019 prispeli:

Anna Bublincová,
Mária Dostálová,
Luběna Hroncová,
jednotlivci zo zboru Jenkovce,
nemenovaní darcovia; spolu 200 €.

Ďalej prispeli zbory:

Bratislava, Elim 105 €,
Bratislava-Staré Mesto 120 €,
Gerlachov 60 €, Michalovce 20 €,
Partizánske 90 €, Sereď 150 €, Trnava 300 €.

Ďakujeme všetkým ochotným darcom!

Pamiatka holokaustu

27. január je medzinárodným dňom obetí holokaustu. Spomínali sme na všetky obete, ktorým bola pre nenávisť iných vzatá ľudská dôstojnosť; trpeli a zomreli v rukách nacistického režimu.

Približne 50 z tých, ktorí prežili koncentračný tábor Auschwitz, sa 27. 1. 2019 na toto miesto po rokoch vrátilo, aby si pripomenuli 74. výročie oslobodenia tábora.

Aj na tento rok je Diakonia zaregistrovaná a uchádza sa o Vašu priazeň. Minulý rok sme pomáhali viacerým rodinám hygienickými a potravinovými balíčkami. Diakonia napríklad nakúpila aj školské potreby pre deti v našom zbore v Gerlachove, prispievala na cestovné pri rozvoze potravinovej banky v Kráľovskom Chlmci, podporovala službu v DSS Bratislava a prispela na veľkonočné a vianočné balíčky pre detský domov v Sereďi. Veríme, že aj s Vašou podporou budeme môcť pokračovať v službe núdznym.

Názov organizácie: Diakonia ECM
Sídlo: Panenská 10, 811 03 Bratislava
Právna forma: Účelové zariadenie cirkvi a náboženskej spoločnosti
IČO: 30858798
Ďakujeme!

Milena Belková

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468
Email: ustredie@umc.sk
www.umc.sk – tu sa nachádza Ohnisko v elektronickej podobe.

ISSN 1339-2956
Mesačník Ohnisko vychádza šesťkrát v rok.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. ú.:
SK8211110000006611690036,
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Luboš TAGAJ
Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ